

Пето съобщение

Земя на лозя

Пасажи от Писанията: Фил. 2:17; Бит. 35:14; 2 Тим. 4:6

- I. Лозата типизира саможертвения Христос, Който жертва всичко Свое, за да произведе ново вино, което весели Бога и човека—Втзк. 8:8; Съд. 9:13; Пс. 104:15а:**
  - А. Христос е винопроизводителят, Който жертва Себе Си, за да произведе вино, което весели Бога и другите.
  - Б. В качеството Си на виното, Христос създава радост за Бога и за другите.
- II. Ако се свързваме с Христос, типизиран от лозата, и преживяваме Неговия саможертвен живот, Той ще ни изпълва с енергия, за да живеем живот на саможертва, който произвежда вино, което радва другите и Бога—Римл. 12:1; Еф. 5:2; 2 Кор. 1:24:**
  - А. По Господното всевластие може да бъдем поставени в ситуации, в които да ни се наложи да се жертваме, за да радваме другите—Римл. 12:1; Еф. 5:2:
    1. Ако в такива ситуации се свързваме с Господа, ще го преживяваме като винопроизвеждащата лоза, като Този, Който весели Бога и другите—Фил. 3:1а.
    2. Резултатът от преживяването на Христос като лозата е, че в Него, чрез Него, с Него и посредством Него ние се превръщаме в лоза, която произвежда нещо, което весели Бога и човека.
  - Б. Ако преживяваме Христос в този аспект на Неговата всеобхватност, ще имаме много вино за пиене и ще бъдем „пияни“ и „луди“ с Христос, изпълнени с радост в Господа—Йн. 15:11; Деян. 5:41; 13:52; Фил. 3:1а; 4:4.
  - В. Сами по себе си не можем да живеем живот на саможертва, защото нашият живот е природен и егоистичен—Йов 2:4; Мт. 16:25:
    3. Само животът на Христос е живот на саможертва.
    4. Христос живее в нас като жертвеното Агне и ни изпълва с енергия да се жертваме за другите, за да ги веселим и да ги радваме—2 Кор. 4:12; Еф. 5:2.
    5. Ако се свързваме с Господа и преживяваме Неговия саможертвен живот, Той ще ни изпълва с енергия и ще ни укрепява да се жертваме за Бога и за другите—Йн. 1:29; 20:22; 1 Кор. 15:45б; 6:17; Фил. 4:13; Римл. 12:1; Еф. 5:2:
      - а. Колкото повече преживяваме Христос като лозата с Неговия саможертвен живот, толкова повече ще се изпълваме с енергия да се жертваме, за да радваме Бога и другите.
      - б. Ще бъдем „пияни“ от радост и ще осъзнаем, че най-щастливият човек е този, който е най-неегоистичен.
      - в. Ще носим радост на хората, които контактуват с нас, и ще веселим Бога—2 Кор. 1:24; 5:13а.
- III. Ако преживяваме Христос като винопроизвеждащата лоза и се изпълваме с Него като новото вино, ще се превърнем в принос за възлияние в Него и с Него—Бит. 35:14; Изх. 29:40-41; Фил. 2:17; 2 Тим. 4:6:**

- A. Приносът за възлияние типизира Христос, Който е излят пред Бога като истинското вино за Негово задоволение—Изх. 29:40-41:
  - 1. Приносът за възлияние беше допълнителен принос към основните приноси и се изливаше върху тях—Чис. 15:1-10; 28:7-10.
  - 2. Виното на приноса за възлияние се изливаше за задоволение на Бога; то се изливаше, за да може Бог да пие от него—Изх. 29:40-41:
    - а. Христос изля съществото си за Бога—Ис. 53:12.
    - б. Христос е небесното, духовно вино, което е излято пред Бога за Негово задоволение; Той изля Себе Си като вино, за да зарадва Бога.
- B. Приносът за възлияние типизира не просто Самия Христос, а Христос, Който ни напоява със Себе Си като небесно вино, докато Той и ние не станем едно, за да се излеем за наслаждение и задоволение на Бога и за изграждането на Божието здание—Мт. 9:17; Фил. 2:17; 2 Тим. 4:6:
  - 1. Приносът за възлияние е праобраз на Христос като небесното вино, което носи наслаждение на принасящия, изпълва го и го превръща във вино за Бога—Фил. 2:17:
    - а. Преживявайки Христос като приносите, ние се превръщаме в хора, които са изпълнени и напоени с Христос—Еф. 3:17; Гал. 4:19.
    - б. Христос, Когото преживяваме субективно като приносите, се превръща във вино в нас и ни кара да сме възторжено радостни и щастливи—Мт. 9:17; 2 Кор. 5:13а.
    - в. В крайна сметка ние се напояваме с Христос като небесното вино и ставаме едно с виното, и дори се превръщаме във вино; по този начин получаваме правото да бъдем принос за възлияние—Мт. 9:17; 2 Кор. 5:13а; Еф. 5:2; Фил. 2:17.
  - 2. Яков изля принос за възлияние върху стълба във Ветил, което показва, че приносът за възлияние е предназначен за изграждането на Божието здание—Бит. 35:14:
    - а. Виното, излято във Ветил, не е директното вино от лина; то е косвеното вино от онези, които се наслаждават на Христос като вино и се напояват с Него като вино.
    - б. Във Ветил, в Божия дом, в църквата като Тялото Христово, в крайна сметка трябва да се излеем като принос за възлияние—2 Кор. 12:15а.

IV. Апостол Павел се превърна в принос за възлияние, който се изля върху жертвата и служението на вярата на светиите—Фил. 2:17; 2 Тим. 4:6:

- A. Виното на приноса за възлияние във Филипяни 2:17 и във 2 Тимотей 4:6 е Христос (виното) от Матей 9:17, Който беше напоил Павел и го беше превърнал във вино.
- B. Павел се превърна в принос за възлияние за църквата; това показва, че приносът за възлияние е не само за поклонение на Бога, но и за изграждането на Божието здание.
- B. Въз основа на принципа, че приносът за възлияние се нуждае от основен принос, Павел считаше жертвата и служението на вярата на светиите като основния принос, върху който той можеше да излее себе си като принос за възлияние—Фил. 2:17:

1. Тук вярата включва всичко, което вярващите са преживели от Христос, и всичко, на което те са се насладили в Него; в крайна сметка тя включва това, което представляват самите вярващи.
2. Основният принос, върху който Павел можеше да излее себе си като принос за възлияние, беше вярата на вярващите във Филипи:
  - а. Именно вярата на вярващите, а не самите вярващи, е жертвата.
  - б. Вярата, словото и Духът са едно—Римл. 10:17; 8:9.
3. Вярата във Филипяни 2:17 е съвкупността на нашето преживяване, наслаждение и придобиване на Христос:
  - а. Нашето преживяване, наслаждение и придобиване на Христос се превръща в сладка жертва, принесена на Бога.
  - б. Чрез наслаждението на Христос ние преживяваме Христос, придобиваме Христос и притежаваме Христос, и нашето същество се конституира с Христос; по този начин нашата вяра се превръща в жертва, която може да бъде принесена на Бога и върху която може да се излее приносът за възлияние.